Lieta Nr. 142104510
1-1039-11/35

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Liepājā 2012.gada 3.janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Blūma,

piedaloties Liepājas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Liepājas pilsētas domes Administratīvās komisijas pilnvarotajai pārstāvei *D.A.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *O.I.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Liepājas pilsētas domes Administratīvās komisijas 2010.gada 27.septembra lēmuma Nr.2867 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] *O.I.* 2010.gada 4.novembrī Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā iesniegusi pieteikumu, lūdzot atcelt Liepājas pilsētas domes Administratīvās komisijas 2010.gada 27.septembra lēmumu Nr.2867 (turpmāk arī – Lēmums). Ar Lēmumu pieteicējai piemērots naudas sods Ls 25 apmērā pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 106.panta otro daļu *(lietas 10. – 11.lapa)*.

O.I. pieteikumā norāda, ka 2010.gada 7.augustā svinējusi dzimšanas dienu, bijis atvērts logs, viņas uzraudzībā atstāts suns (rotveilers), kurš izlecis pa logu. Garām pa ietvi braucis iereibis riteņbraucējs, kurš žestikulējis ar rokām. Suns sācis uz viņu riet un vīrietis nogāzies no riteņa. Dēls suni savācis un suns vīrietim nav pat pieskāries. *O.I.* lūdz atcelt piemēroto sodu un norāda, ka viņa ir 2.grupas invalīde, viņas ienākumi ir pensija Ls 114,20, dēls ir bezdarbnieks.

[2] Paskaidrojumā tiesai atbildētāja norāda, ka pieteikumu neatzīst pilnībā un uzskata to par noraidāmu turpmāk minēto apsvērumu dēļ. Atbildētāja, pieņemot Lēmumu, ir ņēmusi vērā *O.I.*, cietušās personas (*A.S.*) un liecinieka *M.J.* paskaidrojumus, gan arī lietas materiālus kopumā. Informācija, ka *O.I.* ir 2.grupas invalīde netika norādīta ne administratīvā pārkāpuma protokolā, ne *O.I.* sniegtajos paskaidrojumos. *O.I.* tika aicināta uz Administratīvās komisijas sēdi, taču uz to neieradās, līdz ar to atbildētājai nebija iespēja šādu informāciju iegūt. Atbildētāja norāda, ka tam, ka persona ir 2.grupas invalīde ir nozīme tikai soda apmēra noteikšanā, nevis pārkāpuma fakta konstatēšanā. To, ka pārkāpums ir bijis, apstiprina arī *O.I.* savos paskaidrojumos. Komisija uzskata, ka minētajā lietā ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts pārkāpuma sastāvs. Nosakot soda apmēru tika vērtēts tas, ka cietušajam *A.S.* tika nodarīti miesas bojājumi, kā arī materiālie zaudējumi (velosipēdam saliekts ātruma pārslēdzējs un saliekta riteņa priekšējā daksa). Minēto faktu pierāda izraksts no stacionārā/ambulatorā pacienta medicīnas karte un *M.J.* paskaidrojums – liecība. Atbildētāja uzskatīja, ka *O.I.* nevar tikt piemērots minimālais sods, kas paredzēts par šāda veida pārkāpumu. Kā argumentu, soda apmēra – Ls 25 – noteikšanai, atbildētāja norāda, ka nav pieļaujama situācija, ka pa logu izlec suns, neatkarīgi no tā, vai garām kāds iet vai brauc. Situācija varēja būt traģiskāka, ja garām būtu gājuši bērni. Minētais apsvērums ir norādīts Administratīvās komisijas 2010.gada 27.septembra sēdes protokolā. Uzliktais sods ir 1/10 daļas apmērā no LAPK 106.panta otrajā daļā paredzētā maksimālā soda apmēra. Līdz ar to Lēmums ir atstājams negrozīts.

[3] Uz tiesas sēdi *O.I.* nebija ieradies. No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka procesa dalībniekam par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots likumā noteiktajā kārtībā, par neierašanās iemesliem tiesai nav paziņots un nav saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmajai daļai, tiesa var sākt lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt. Tiesa nolēma izskatīt lietu bez *O.I.* piedalīšanās tiesas sēdē.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē *O.I.* prasījumu neatzina un norādīja, ka no pieteikuma var secināt, ka *O.I.* savu vainu atzīst, ko apliecina arī tas, ka *O.I.* pie protokola sastādīšanas nekādus paskaidrojumus nav sniegusi. Pārstāve norādīja, ka minimālais sods par *O.I.* izdarīto pārkāpumu ir Ls 10, taču, lai gan komisija savus lietderības apsvērumus nav ietvērusi lēmumā, šie apsvērumi ir ietverti komisijas protokolā, kur viens no komisijas locekļiem ir arī norādījis, ka nav pieņemama situācija, kad pa logu izlec suns, neatkarīgi no tā, vai garām kāds iet vai brauc un kas būtu noticis gadījumā, ja garām būtu gājuši bērni, šo uzsvaru liekot uz to, ka šis apdraudējums varēja būt daudz lielāks, ja šajā gadījumā cietušie būtu bērni, tā situācija varētu būt neprognozējama. Komisija ir ņēmusi vērā, ka persona ir pensionāre un pieņēmusi, ka persona īpaši daudz nepelna, tāpēc komisija uzskatīja, ka ir uzliekams naudas sods Ls 25 apmērā.

Tiesas sēdē liecinieku statusā tika nopratināts *A.S.*

Liecinieks *A.S.* liecināja, ka braucis pa trotuāru 1905.gada ielā no Autoru ielas puses uz Raiņa ielas pusi, bija pusatvērts logs, pa kuru viņam uzlecis virsū rotveilers. Viņš nokritis, noskrāpējis elkoni un velosipēds tika bojāts. Suns viņam nav kodis. Ārā iznācis saimnieks, paņēmis suni un pa otru pusi ievedis iekšā mājā. Viņš gājis pie durvīm, bungājis, lai nāk un sataisa viņam riteni. Puisis iznācis ārā un pateicis, ka liecinieks varot visu pats sataisīt un iegājis atkal iekšā. Gājis pie ģimenes ārsta, jo bija nobrāzumi, darbspējas nav zaudējis.

Uz tiesas sēdi liecinieks *M.J.* nebija ieradies. No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka lieciniekam par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots likumā noteiktajā kārtībā, par neierašanās iemesliem tiesai nav paziņots.

Motīvu daļa

[4] Ar Lēmumu *O.I.* saukta pie administratīvās atbildības un viņai piemērots naudas sods Ls 25 apmērā par 2006.gada 4.aprīļa Ministru kabineta noteikumu Nr.266 „Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai" (turpmāk arī – Noteikumi Nr.266) 10.1., 11., 13., 51.1., 52.2. punktā noteikto prasību neievērošanu.

Noteikumu Nr.266 10.1.punkts noteic, ka pilsētās un ciemos, ja suns atrodas ārpus telpām tā īpašnieka vai turētāja valdījumā vai turējumā esošajā teritorijā suņa īpašnieks vai turētājs nodrošina pilnīgu attiecīgās teritorijas norobežošanu no publiskai lietošanai paredzētās teritorijas, novēršot iespēju sunim izkļūt no tās.

Minēto noteikumu 11.punkts noteic, ka, ja suns atrodas ārpus tā īpašnieka vai turētāja valdījumā vai turējumā esošās teritorijas, sunim jābūt uzliktai kaklasiksnai vai citam aksesuāram, piemēram, iemauktiņiem, bet bīstamam sunim jābūt arī sarkanai atšķirības lentei, ar ko apzīmē bīstamu suni.

Noteikumu Nr.266 13.punkts noteic, ka pilsētās un ciemos ārpus norobežotās teritorijas suns bez pavadas var atrasties zaļajā zonā un mežā (izņemot vietējo pašvaldību noteiktās vietas, kur saskaņā ar vietējo pašvaldību saistošajiem noteikumiem tas ir aizliegts) pastaigas laikā īpašnieka vai turētāja uzraudzībā un redzeslokā tādā attālumā, kādā īpašnieks vai turētājs spēj kontrolēt dzīvnieka rīcību.

Noteikumu Nr.266 51.1punkts noteic, ka mājas (istabas) dzīvnieka īpašniekam vai turētājam ir tiesības kopā ar mājas (istabas) dzīvnieku atrasties ārpus mājas (istabas)

dzīvnieka īpašnieka vai turētāja valdījumā vai turējumā esošās teritorijas, ja mājas (istabas) dzīvnieks netraucē sabiedrību un nerada draudus cilvēku drošībai, veselībai un dzīvībai.

Savukārt minēto noteikumu 52.1.punkts noteic, ka mājas (istabas) dzīvnieka īpašniekam vai turētājam ir pienākums nodrošināt, lai mājas (istabas) dzīvnieks (smaka, riešana vai gaudošana) netraucētu mājas vai apkārtnes iedzīvotājus.

Atbildība par Noteikumu Nr.266 prasību pārkāpumiem paredzēta LAPK 106.panta otrajā daļā, kas noteic, ka par dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību pārkāpšanu, ja tas izdarīti atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas vai ja to dēļ nodarīts fizisks vai materiāls zaudējums, – uzliek naudas sodu fiziskajām personām no desmit līdz piecsimt latiem, bet juridiskajām personām – no piecsimt līdz tūkstoš latiem, konfiscējot dzīvniekus vai bez konfiskācijas.

No minētām tiesību normām izriet, ka personu var saukt pie administratīvās atbildības, ja tiek konstatēti dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību pārkāpumi, kuru dēļ nodarīts fizisks vai materiāls zaudējums.

[5] Lietā nav strīda par to, ka 2010.gada 7.augustā plkst.19.20 1905.gada ielā 21-3 *O.I.* nebija nodrošinājusi, lai suns nevarētu izkļūt no dzīvokļa, kā rezultātā suns izlēca pa logu. Minētais pierādīts ar pašas pieteicējas pieteikumā norādīto, ka viņas uzraudzībā atstātais suns ir izlēcis pa atvērtu logu un sācis riet uz garām braucošo riteņbraucēju.

2010.gada 10.augustā *O.I.* sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā *(lietas 12.lapa)* norādīts, ka suņa turētāja *O.I.* nebija nodrošinājusi, lai suns nevarētu izkļūt no dzīvokļa, kā rezultātā suns izlēca pa pirmā stāva logu un uzbruka garām braucošam velosipēdistam, nogāžot viņu un nodarot miesas bojājumus (nobrāzts labās rokas elkonis). Administratīvā pārkāpuma protokolu pieteicēja ir parakstījusi un tūlīt pēc protokola noformēšanas ir sniegusi paskaidrojumu *(lietas 14.lapa)*, kurā paskaidrojusi, ka šajā dienā svinējusi dzimšanas dienu, bijis atvērts logs un suns uzbrucis garām braucošam velosipēdistam, suni savākt ārā skrējis dēls Valērijs. Šo faktu apstiprina *A.S.* iesniegums Liepājas pilsētas pašvaldības policijai *(lietas 15.lapa),* ka no mājas Nr.21 1905.gada ielā pa pirmā stāva logu *A.S.* uzlecis virsū melnas krāsas rotveilera sugas suns, sunim uzlecot, *A.S.* apkritis un nedaudz cietis labās rokas elkonis un izmežģīta plauksta, nedaudz sabojāts arī velosipēds; *M.J.* paskaidrojums, ka 2010.gada 7.augustā ap pulksten 19.20, ejot uz veikalu, pie mājas 1905.gada ielā 21 uz ielas redzējis vīrieti, kuram bija uzbrucis suns, kurš izlēcis pa mājas 1905.gada ielā 21 3.dzīvokļa logu, vīrietim bijis nobrāzts labās rokas elkonis un velosipēdam bijis saliekts aizmugurējais ātruma pārslēdzējs un saliekta riteņa priekšējā dakša *(lietas 17.lapa).* Lietas materiāliem pievienots arī izraksts no stacionārā/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes, kurā norādīts, ka *A.S.* diagnosticēts elkoņa sasitums un nobrāzumi, norādīts, ka 2010.gada 8.augustā braucot ar riteni 1905.gada ielā pie 21.nama no pirmā stāva loga uzleca suns un nosita zemē, ir zilumi labā elkoņa rajonā, nobrāzumi *(lietas 13.lapa).*

Tiesa norāda, ka *O.I.* argumentam, ka suns riteņbraucējam nemaz nav pieskaries konkrētajā gadījumā nav būtiskas nozīmes. No lietas materiāliem ir konstatējams, ka tieši suņa darbības, kas, iespējams, nav izpaudušās kā fiziska pieskaršanās cietušajam, ir bijušas par iemeslu kādēļ cietušais ir nokritis no velosipēda un šī kritiena rezultātā cietušajam ir nodarīts gan fizisks zaudējums (nobrāzumi, sasitumi), gan materiāls zaudējums (sabojāts velosipēds).

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka ar 2010.gada 10.augustā *O.I.* sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu, *A.S.* 2010.gada 7.augusta iesniegumu Liepājas pilsētas pašvaldības policijai, *M.J.* 2010.gada 8.augusta paskaidrojumu, izrakstu no stacionārā/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes, kā arī liecinieka *A.S.* tiesas sēdē sniegto liecību, ir pierādīts, ka 2010.gada 7.augustā plkst.19.20 1905.gada ielā 21-3 suņa turētāja *O.I.* nebija nodrošinājusi, lai suns nevarētu izkļūt no dzīvokļa, kā rezultātā suns izlēca pa logu, uzbruka garām braucošam velosipēdistam, nodarot fiziskus un materiālus

zaudējumus, līdz ar ko pieteicējas darbībās konstatējams LAPK 106.panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

[6] Latvijas LAPK 32.pants noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbildību mīkstinošu apstākļu uzskaitījumu, kas nav izsmeļošs, ietver LAPK 33.pants. Savukārt atbildību pastiprinošo apstākļu uzskaitījums LAPK 34.pantā ir izsmeļošs.

No minētā regulējumu secināms, ka, pirmkārt, LAPK 32.pantā ietvertiem apstākļiem ir nozīmē lietas pareizai izlemšanai, otrkārt, šo apstākļu noskaidrošanas pienākums gulstas uz atbildētāju.

LAPK 106.panta otrā daļa noteic, ka par dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību pārkāpšanu, ja tas izdarīti atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas vai ja to dēļ nodarīts fizisks vai materiāls zaudējums, – uzliek naudas sodu fiziskajām personām no desmit līdz piecsimt latiem.

O.I. piemērots naudas sods Ls 25 apmērā. *O.I.* norāda, ka ir 2.grupas invalīde un viņas vienīgie ienākumi ir invaliditātes pensija Ls 114,20 apmērā.

Piemērojot *O.I.* konkrēto naudas sodu, atbildētāja Lēmumu šajā daļā nav argumentējusi, bet ir norādījusi, ka minētais soda apmērs sasniegs LAPK 22.pantā nostiprināto administratīvā soda mērķi. Lēmumā norādīts, ka atbildību ietekmējoši apstākļi nav konstatēti.

Paskaidrojumos tiesai un tiesas sēdē atbildētājas pārstāve norādīja, ka izskatot minēto lietu komisijas rīcībā nebija informācija par to, ka persona ir 2.grupas invalīde. Tiesas sēde atbildētājas pārstāve norādīja, ka, pieņemot lēmumu par soda apmēru, tomēr ir ņemts vērā tas, ka persona ir pensionāre un pieņemts, ka persona īpaši daudz nepelna, līdz ar to uzskatīts, ka uzliekams naudas sods Ls 25 apmērā.

Lai arī *O.I.* piemērotais naudas sods ir tuvu LAPK 106.panta otrās daļas sankcijā noteiktajam minimālajam sodam, tiesa uzskata, ka piemēroto sodu ir iespējams samazināt.

Tiesa savu viedokli skaidro ar to, ka ne no Lēmuma, ne no komisijas 2010.gada 27.septembra sēdes protokola Nr.34 nav konstatējams, ka, nosakot naudas soda apmēru Komisija būtu izvērtējusi *O.I.* mantisko stāvokli.

Tādējādi saskaņā ar LAPK 286.panta pirmās daļas 5.punktu, tiesa uzskata, ka *O.I.* piemērotais sods ir grozāms un nosakāms Ls 15 apmērā.

[7] Tiesa norāda, ka *O.I.* nav iespējams piemērot sankcijā paredzēto minimālo naudas sodu Ls 10, jo jāņem vērā, ka pārkāpuma rezultātā ir nodarīts gan fizisks, gan materiāls zaudējums cietušajam. Tāpat jāņem vērā, ka suns, kurš radīja draudus cilvēka drošībai un veselībai, bija rotveilera šķirnes suns un tā kā šīs šķirnes suņi fiziski ir ļoti lieli un spēcīgi, nav pieļaujama situācija, ka šāds suns tiek atstāts bez pienācīgas uzraudzības.

[8] Pastāvot iepriekš konstatētajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka atbildētāja pamatoti ir saukusi pieteicēju pie administratīvās atbildības, savukārt pieteicējas pieteikums ir apmierināms daļā, grozot piemērotā soda mēra apmēru.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-290.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 5.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt daļēji *O.I.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu.

Grozīt Liepājas pilsētas domes Administratīvās komisijas 2010.gada 27.septembra lēmumu Nr.2867 daļā par *O.I.* piemērotā administratīvā soda apmēru un, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 106.panta otro daļu, piemērot *O.I.* naudas sodu Ls 15 (piecpadsmit lati) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese S.Blūma